

Silvia H. Allred

första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap

Lärjungeskapets innersta natur

När kärlek blir den ledande principen i den hjälp vi ger till andra, blir vårt tjänande evangeliet i handling.

Från tidens begynnelse har Herren sagt att vi för att bli hans folk måste vara av ett hjärta och ett sinne.¹ Frälsaren förklarade också att de två största buden i lagen är: "Älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd" och "älska din nästa som dig själv".² Slutligen, kort efter det att kyrkan organiserats, befallde Herren de heliga att "besöka de fattiga och behövande och ge dem lindring".³

Vilket är det gemensamma temat i alla dessa bud? Det är att vi måste älska och tjäna varandra. Faktum är att kärleken är lärjungeskapets innersta natur i Jesu Kristi sanna kyrka.

När vi nu firar att kyrkans välfärdsprogram etablerades för 75 år sedan påminns vi om välfärdens ändamål, som är att hjälpa medlemmar hjälpa sig själva att bli oberoende, att ta hand om de fattiga och behövande och att utföra tjänande. Kyrkan har organiserat sina resurser för att hjälpa medlemmar ta hand om sitt eget, sina familjers och andras fysiska, andliga, sociala och känslomässiga välbefinnande. Biskopsämbetet medför ett särskilt uppdrag att ta hand om de fattiga och behövande och att bistå församlingens

medlemmar med resurser för att uppnå detta. Han får hjälp med det arbetet från prästadömetts kворum, Hjälpföreningen och i synnerhet hem- och besökslärare.

Hjälpföreningen har alltid varit en väsentlig del i välfärdsarbetet. När profeten Joseph Smith organiserade Hjälpföreningen 1842 sade han till kvinnorna: "Detta är början till bättre dagar för de fattiga och behövande."⁴ Han sade till systrarna att föreningens ändamål var att "hjälpa de fattiga, de utblottade, änkan och den föräldralöse samt att ägna sig åt allt som är behjärtansvärt ... de ... skall hälla olja och vin i den bedrövades hjärtesår, skall torka den föräldralöses tårar och få ankans hjärta att fröjda sig."⁵

Han sade också att denna "förening av systrar kan sporra bröderna till att tillgodose de fattigas behov — att söka efter tillfällen att utföra kärleksverk och att tillmötesgå deras behov — att hjälpa till med att förbättra deras moral och att stärka det goda i samhället."⁶

Kyrkans män och kvinnor arbetar tillsammans idag för att lindra nödställdas behov. Prästadömsbärare ger viktigt stöd till dem som behöver andlig vägledning och hjälp. Inspirerade

hemlärare är till välsignelse för andra och ser till att varje familjeenhet får del av evangeliets välsignelser. Dessutom delar de med sig av sin styrka och sina talanger på andra sätt som att till exempel hjälpa en familj med husreparationer eller att flytta, eller att hjälpa en arbetslös broder hitta ett arbete.

Hjälpföreningens president besöker hemmen för att fastställa behov till hjälp för biskopen. Inspirerade besökslärare vakar över och tar hand om systrar och familjer. De är ofta först på plats för att hjälpa till med omedelbara behov. Hjälpföreningens systrar ombesörjer måltider, kärleksfullt tjänande och ständigt stöd i svåra tider.

Kyrkans medlemmar över hela världen har glatt sig över det förflutna och borde nu glädja sig över de möjligheter vi har att tjäna andra. Vårt gemensamma arbete ger lindring till dem som är fattiga, hungriga, lidande eller nödställda, och därigenom räddar vi själar.

Varje biskop har tillgång till ett Herrens förrådshus som upprättas då "trofasta medlemmar till biskopen ger av sin tid, sina talanger, sina färdigheter, sin medkänsla, sina materiella ägodelar och sina ekonomiska medel för att dra försorg om de fattiga och bygga upp Guds rike på jorden".⁷ Vi kan alla bidra till Herrens förrådshus när vi betalar vårt fasteoffer och gör alla våra resurser tillgängliga för biskopen så att han kan hjälpa de behövande.

Trots att världen förändrar sig så snabbt har inte välfärdsprinciperna ändrats med tiden eftersom de är gudomligt inspirerade, uppenbarade sanningar. När kyrkans medlemmar och deras familjer gör allt de kan för att skaffa det nödvändigaste men ändå inte kan tillfredsställa grundbehoven, står kyrkan redo att hjälpa dem. Kortvariga behov tas genast om hand och

en plan upprättas för att hjälpa den behövande bli oberoende. Oberoende innebär förmågan att ombesörja livets andliga och timliga förnödenheter för sig själv och familjen.

När vi ökar vår egen grad av oberoende ökar vi vår förmåga att hjälpa och tjäna andra på det sätt som Frälsaren gjorde. Vi följer Frälsarens föredöme när vi hjälper de behövande, de sjuka och de lidande. När kärleken blir den ledande principen i den hjälp vi ger till andra, blir vårt tjänande evangeliet i handling. Det är evangeliet i dess sanna form. Det är ren religion.

Under mina olika uppdrag i kyrkan har jag känt mig ödmjuk på grund av den kärlek och omsorg som biskopar och hjälpföreningsledare har visat sina skaror. När jag verkade som hjälpföreningens president i en stav i Chile i början av 1980-talet gick landet igenom en djup lågkonjunktur med en åtföljande arbetslöshet på 30 procent. Jag såg hur heroiska hjälpföreningspresidenter och trofasta besökslärare

gick omkring och "gjorde gott"⁸ under sådana svåra omständigheter. De åskådliggjorde skriftstället i Ordspråksboken 31:20: "För den betryckte öppnar hon sin hand, hon räcker ut sina armar mot den fattige."

Systrar i familjer som hade mycket litet själva hjälpte ständigt dem som de tyckte hade större behov. Jag förstod då mycket bättre det som Frälsaren såg när han förkunnade följande i Lukas 21:3–4:

"Amen säger jag er: Denna fattiga änka gav mer än alla andra.

Ty det var av sitt överflöd som alla andra lade något i offerkistan, men hon offrade av sin fattigdom allt vad hon hade att leva på."

Några år senare såg jag samma sak som hjälpföreningspresident i en stav i Argentina, när en hyperinflation drabbade landet och den ekonomiska kraschen som följde påverkade många av våra trofasta medlemmar. Jag såg det återigen under mina besök nyligen i Kinshasa i Demokratiska republiken Kongo, i Antananarivo i Madagaskar

och i Bulawayo i Zimbabwe. Församlingsmedlemmar överallt, och i synnerhet hjälpföreningens systrar, fortsätter att bygga tro, stärka enskilda och familjer och hjälpa behövande.

Det är förbluffande att se hur en enkel syster eller broder med ett ämbete i kyrkan kan besöka ett hem som drabbats av fattigdom, sorg, sjukdom eller nöd och skänka frid, lindring och glädje. Det spelar ingen roll var församlingen eller grenen är, hur stor eller liten gruppen är. Varje medlem över hela världen har den möjligheten. Det händer varje dag och det händer någonstans just i detta ögonblick.

Karla är en ung tvåbarnsmamma. Hennes man Brent arbetar långa dagar och har en timmes väg till och från arbetet. Kort efter att deras andra lilla flicka fötts berättade hon följande: "Dagen efter att jag kallades att verka som rådgivare i Hjälpföreningen i min församling började jag känna mig ganska överväldigad. Hur skulle det vara möjligt för mig att ta på mig

ansvaret för kvinnorna i min församling när jag redan kämpade med att uppfylla min roll som hustru och mor till en mycket aktiv tvååring och en nyfödd? Just som jag var upptagen med dessa känslor blev min tvååriga dotter sjuk. Jag visste inte riktigt vad jag kunde göra för henne och samtidigt ta hand om den nyfödda. Då kom syster Wasden, som är en av mina besökslärare, oväntat på besök. Hon är mor till vuxna barn och visste precis hur hon kunde hjälpa till. Hon förklarade vad jag behövde göra medan hon åkte till apoteket för att handla några saker. Senare såg hon till att min man hämtades vid tågstationen så att han snabbt kunde komma hem för att hjälpa mig. Hennes gensvar på vad jag tror var en maning från den Helige Anden tillsammans med hennes villighet att tjäna mig var just den tillförsikten jag behövde från Herren om att han skulle hjälpa mig utföra mitt nya ämbete.”

Vår himmelske Fader älskar oss och känner till just våra omständigheter och förmågor. Fastän vi söker hans hjälp dagligen genom bön är det vanligtvis genom någon annan som han tillgodoser våra behov.⁹

Herren sade: ”Om ni har kärlek till varandra, skall alla förstå att ni är mina lärjungar.”¹⁰

Vi uttrycker Kristi rena kärlek när vi ger osjälviskt tjänande. Att hjälpa varandra är en heliggörande upplevelse som upphöjer mottagaren och ödmjucar givaren. Det hjälper oss att bli Kristi sanna lärjungar.

Välfärdsplanen har alltid varit en tillämpning av evangeliets eviga principer. Det är verkligen att sörja för de heliga på Herrens sätt. Låt oss var och en förnya vår önskan att välsigna andra genom att bli en del av Herrens förrådshus.

Det är min bön att Herren ska välsigna var och en av oss med större barmhärtighet, kristlig kärlek och

medkänsla. Jag ber att vi ska fyllas med en större önskan och förmåga att nå ut till och hjälpa de mindre lyckligt lottade, de nödställda och de lidande, för att tillmötesgå deras behov, stärka deras tro och fylla deras hjärtan med tacksamhet och kärlek.

Må Herren välsigna var och en av oss så att vi kan vandra i lydnad mot hans bud, hans evangelium och hans ljus. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Mose 7:18.
2. Se Matt 22:36–40.
3. L&F 44:6.
4. *Joseph Smith i History of the Church*, 4:607.
5. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 447–448.
6. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 447.
7. *Att sörja för de heliga på Herrens sätt: Välfärdshandledning för ledare* (1990), s. 11.
8. Apg 10:38; Trosartiklarna 1:13.
9. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W. Kimball* (2006), s. 84.
10. Joh 13:35.